

Să-mi fii, iubito!

Nicu Hăloiu

Să-mi fii, iubito!

Iubito, în brațele tale, două mănunchiuri de raze de soare,
mi-e bine iubito, mi-e bine, de mine, de tine, de noi,
precum îi este grădinii, sub dogoarea luminii ce-o doare,
însetată de apă, acoperită de nori, îmbrățișarea de ploi!

Strânge-mă iubito, în brațele tale izvoare de soare,
căldura din tine să mă umple de bine de parcă-aș pluti,
precum însetat de lumină-n grădină e bobocul de floare
și doar cu raze de soare să-i curgă-n petale, ar înflori!

Strânge-mă tare iubito, cât poți de tare, în brațele tale,
până simt iubito, că fără tine, nu-mi este bine și aș muri
și tu, iubito, să-mi fii de parcă-aș pluti, o rază de soare
și ca ploaia-n grădină, ca floarea-n lumină, totul să-mi fii!